

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 95/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. S., B., zastúpeného advokátom JUDr. E. J., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. XV/3 Spr 165/09-11 z 9. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2010 doručená sťažnosť Ing. A. S., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. XV/3 Spr 165/09-11 z 9. novembra 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal trestné oznámenie proti neznámemu páchatelovi z podozrenia spáchania trestného činu podvodu, a to falšovaním závetu. Uznesením policajného orgánu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v D. sp. zn. ČVS: ORP-1134/OVS-DS-04 z 20. novembra 2006 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že oznámený skutok nie je trestným činom. Sťažovateľ sa s týmto záverom nestotožnil a podával ďalšie podnety prostredníctvom orgánov prokuratúry, pretože bol toho názoru, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav, neboli vyvedené správne právne závery, pričom sám navrhol riešenie, ktoré sa malo šetrením objasniť a na základe toho určiť, či sa trestný čin stal, alebo nie. Jeho sťažnosti boli vybavené už v roku 2007, sťažovateľ však opakovane podával podnety, naposledy 20. februára 2009, s tým, aby jeho sťažnosť bola vybavená v jeho prospech. Z organizačného odboru generálnej prokuratúry mu bola doručená odpoveď, že jeho podnety boli už s konečnou platnosťou vybavené, nebolo vyhovené ani jeho opakovanému podnetu a nebolo preukázané spáchanie trestného činu. S touto odpoveďou sa však neuspokojil a videl porušenie svojich práv najmä v tom, že orgány prokuratúry sa nedostatočne zaoberali zistením skutkového stavu, nenariadili orgánom polície, aby vykonali znalecké dokazovanie, nevyhodnocovali dostatočne výsledky dedičského konania sp. zn. D 1030/01 v konaní na Okresnom súde Dunajská Streda a nevyhodnotili ani súvisiace konanie na príslušnom súde. Žiadal preto, aby ústavný súd vo veci vydal nález:

«Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, svojím konaním a stanoviskom obsiahnutým v oznámení vydanom pod sp. zn. XV/3 Spr 165/09-11 zo dňa 09.11.2009 porušila základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná:

Potvrdiť alebo vyvrátiť existenciu dvoch holografických závetov s rovnakým dátumom vzniku 11.08.2000.

Zistiť a potvrdiť spôsob straty prvej verzie závetu zodpovedajúcej prekladu do slovenského jazyka zo dňa 13.08.2001 ako úradnej listiny zo spisu o dedičskom konaní č. D 1030/01 v rokoch 2001 až 2003.

Prešetriť, prečo zo strany vyšetrovacieho policajta nebola pripojená k žiadosti o grafologické preskúmanie – posudok závetu, písomnosť pod názvom „Kedevés Marika és

Lajos“ zo dňa 20.06.2000 ako porovnávací materiál a jeho kópia bola súčasťou trestného oznámenia zo dňa 20.05.2004.

Potvrdiť alebo vyvrátiť potrebu zadováženia prvej verzie holografického závetu zo dňa 11.8.2000, zodpovedajúcu prekladu z maďarského jazyka do slovenského jazyka zo dňa 13.8.2001 vrátane originálu písomnosti – listu „Kedves Marika és Lajos!“ zo dňa 20.6.2000 a zabezpečiť ich grafologické preskúmanie.

Prešetriť dodatočnú opravu zo dňa 24.10.2005 v dedičskom spise č. D 1030/01 vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č. 11C 359/07-61 zo dňa 22.01.2008

Zabezpečiť grafologické preskúmanie originálu listu poručiťky o späťvzati plnej moci na zastupovanie zo dňa 11.08.2000 v spojitosti s vyššieuvedenými písomnosťami.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná uhradiť sťažovateľovi náhrada nemajetkovej újmy vo forme primeraného zadosťučinenia vo výške 4.979,-Eur, ktorú do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, na účet jeho právneho zástupcu.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa toho ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania na predbežnom prerokovaní.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom generálnej prokuratúry č. k. XV/3 Spr 165/09-11 z 9. novembra 2009 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis sp. zn. III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná literatúra).

Generálna prokuratúra vo svojej odpovedi uviedla:

„Preskúmaním citovaného materiálu som zistil, že prokurátorka Trestného odboru Generálnej prokuratúry SR dňa 3.10.2007 vybavila zákonným spôsobom Váš opakovaný podnet zo dňa 28.8.2007, pričom v závere vybavenia ste boli poučený podľa § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Toto rozhodnutie bolo zo strany prokuratúry konečné, neboli vykonávané v tejto veci žiadne ďalšie úkony a keďže Vaše niekoľkonásobné ďalšie podania neobsahovali nové skutočnosti, tak ako to má na zreteli zákon, neboli už zo strany prokuratúry vybavované.

Na nové podania zo dňa 17.2.2009 a 24.8.2009 nebolo z uvedeného dôvodu prihlíadané, pretože rovnako absentovali podmienky uvedené v ustanovení § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

Postup prokurátorky Trestného odboru Generálnej prokuratúry SR je z uvedených dôvodov správny, pretože od 3.10.2007 nebol a ani v súčasnosti nie je zákonný dôvod na ďalšie vybavovanie Vašich podaní. O tejto skutočnosti ste boli písomne vyrozumení už aj 19.11.2008 Organizačným a kontrolným odborom Generálnej prokuratúry SR pod sp.zn. Ei 105/08.“

Z uvedeného vyplýva, že generálna prokuratúra sa dostatočne zaoberala podnetmi sťažovateľa, odpovedala mu na jeho podnety, pričom v odpovedi na opakovaný podnet uviedla, že ďalšie podnety nebude brať do úvahy, pokiaľ nebudú označené nové skutočnosti. Súčasne z uvedenej odpovedi vyplýva, že sťažovateľ urgoval vybavenie veci ešte z podnetu podaného v roku 2007, tieto však generálna prokuratúra považovala za vybavené. Pokiaľ teda tento orgán sťažovateľovi odpovedal na jeho sťažnosť o stave vybavenia veci, postupoval v zmysle jeho dožiadania a v súlade so zákonom.

Ústavný súd nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutia, proti ktorému bola ústavná sťažnosť podaná. Jeho úlohou je zistenie, či napadnutým rozhodnutím alebo opatrením bolo porušené základné právo alebo sloboda označené sťažovateľom. Ústavný súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa zákonnou právnou argumentáciou, ktorou bola odôvodňovaná opodstatnenosť ústavnej sťažnosti, ale iba jej ústavnoprávnymi aspektmi (I. ÚS 59/97).

Okrem uvedeného ústavný súd v rámci svojej judikatúry opakovane vyslovil, že právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00). Tieto závery je možné v danom prípade vzťahovať aj na oznamovateľa v trestnom konaní.

Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu (mutatis mutandis rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva napr. v prípade *Helmers v. Švédsko*, rozsudok pléna z 29. októbra 1991, sťažnosť č. 1826/85, séria A, č. 212-A, ods. 20), v prípade *Perezová v. Francúzsko* (rozsudok Veľkej komory z 12. februára 2004, sťažnosť č. 47287/99, ods. 70, 71, ECHR 2004-I).

Ani z týchto dôvodov rozhodnutím a postupom generálnej prokuratúry nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu.

Podľa názoru ústavného súdu k porušeniu označených práv zo strany generálnej prokuratúry nedošlo, preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2010